

til en Uge indenfor en Periode af indtil 6 Uger ved Indførelse af et alternerende Arbejdssystem eller ved periodiske Afbrydelser af Arbejdet.

Stk. 2. Hvis tekniske eller økonomiske Hensyn afgørende taler derfor, kan Socialministeren bestemme, at Arbejdstiden kun nedsættes til 42 Timer egentlig eller nedsættes yderligere til 36 Timer egentlig.

Stk. 3. En Arbejder anses ikke for arbejdsløs i Arbejdsløshedslovgivningens Forstand i de ledige Dage (Uger), der er en Følge af den i nærværende Lov paabudte Arbejdstidsforkortelse.

§ 4.

Den Arbejdsgiver eller hans Stedfortræder, der anvender nogen Arbejder i Strid med Bestemmelsen i § 1, straffes med en Bøde, der sættes til ikke under 30 Kr. for hver saadan ulovlig sysselsat Person.

§ 5.

Denne Lov, der ikke gælder for Færøerne, træder straks i Kraft og gælder indtil 1. April 1936.

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Det af Socialministeren i Rigsdagssamlingen 1932—33 i Folketinget fremsatte Forslag til Lov om midlertidig Indførelse af en 40-Timers Arbejdsuge ved visse offentlige og private Arbejder, der udføres i Anledning af Arbejdsløsheden, jfr. Rigsdagstidende 1932—33, Tillæg A. Sp. 4807, blev efter første Behandling i Folketinget, jfr. Folketingets Forhandlinger Sp. 4410—4464 og 4477—4549, henvist til et Udvalg, som ikke naaede at tilendebringe sit Arbejde inden Rigsdagssamlingens Afslutning, jfr. Udvalgets Beretning, Tillæg B. Sp. 2545.

I Rigsdagssamlingen 1933—34 genfremstattes Lovforslaget i uændret Skikkelse, idet man dog i Forslagets § 5 havde ændret Lovens Gyldighedsperiode indtil 1. April 1936, jfr. Rigsdagstidende 1933—34, Tillæg A. Sp. 2165—68. Efter en første Behandling i Folketinget, jfr. Folketingets Forhandlinger Sp. 235—262, henvistes Forslaget til et Udvalg, der dog heller ikke inden Rigsdagssamlingens Afslutning naaede at tilendebringe sit Arbejde.

Da Regeringen imidlertid ansaa det for ønskeligt, at Spørgsmaalet om Nedsættelse af Arbejdstiden blev gjort til Genstand for en nøjere Undersøgelse, anmodede

Socialministeriet i Skrivelse af 13. Januar 1934 det udvidede Arbejdsløshedsraad om at overveje Spørgsmaalet om Mulighed for og Virkningen af Indførelsen af en nedsat Arbejdstid paa videre Basis end det ovennævnte af Regeringen forelagte Lovforslag om en 40-Timers Arbejdsuge, herunder Spørgsmaalet om, paa hvilke Maader og i hvilket Omfang det vilde være muligt, særlig for saa vidt angaar de lavere Lønninger, direkte eller indirekte at yde en vis Kompensation for det med Arbejdstidsforkortelsen følgende Løntab.

Arbejdsløshedsraadet har derefter gjort Spørgsmaalet til Genstand for en indgaaende Drøftelse og har i Skrivelse af 24. Marts 1934 redegjort for den stedfundne Behandling samt fremsendt en Betænkning indeholdende Forslag til Hovedpunkter i et eventuelt Lovforslag, hvilken Betænkning er tilstillet Rigsdagens Medlemmer og samtidig offentliggjort. Paa Grundlag af denne Betænkning udarbejdede Socialministeriet Udkast til et Lovforslag, hvis Fremsættelse man dog dels under Hensyn til Spørgsmaalets Behandling paa den internationale Arbejdskonference i Genève, dels paa Grund af Ønskeligheden af, at de rejste Problemer blev drøftet i videre Kredse, vedtog at ud-